॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಐದು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಹಿಂದಿನ ಕಥಾನುಸಾರವಾಗಿ । ಬಾಬಾ ಶಿರಡಿಯಲಿ ಗುಪ್ತರಾಗಿ ।
ಚಾಂದ ಪಾಟೀಲನೊಡನೆ ಬಂದರು ತಿರುಗಿ । ಅದರ ಕಥೆಯನು ಕೇಳಿರಿ ॥1

ಸ್ವತಃ ಬಾಬಾರು ಹೊತ್ತು ನೀರು । ಹೂದೋಟವನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ।
ಗಂಗಾಗೀರಾದಿ ಸಂತರು ನೆರೆದರು । ಈ ಕಥೆಯು ಪರಮ ಪಾವನವು ॥ 2

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದವರೆಗೆ । ಬಾಬಾರಿದ್ದರು ಗುಪ್ತರಾಗಿಯೇ ।
ಮುಸಲ್ಮಾನರ ದಿಬ್ಬಣದೊಳಗೆ । ಈ ರತ್ನವು ಶಿರಡಿಯಲಿ ಕಂಡಿತು ॥ 3

ಅದಕೂ ಮೊದಲೇ ದೇವಿದಾಸರು । ಶಿರಡಿಯಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು ।
ಮುಂದೆ ಜಾನಕೀದಾಸ ಗೋಸಾವಿ । ಶಿರಡಿಯಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಬಂದರು ॥ 4

ಅದು ನಡೆದ ಪ್ರಕಾರವನು । ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತರಾಗಿ ಇದನು । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ನೀವು ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 5

ಔರಂಗಾಬಾದ ಜಿಲ್ಲೆಯಲಿ । ಧೂಪಖೇಡ ಎಂಬ ಊರಲ್ಲಿ ।
ಭಾಗ್ಯವಂತನವ ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ । ಚಾಂದಪಾಟೀಲ ಹೆಸರವನಿಗೆ ॥ 6

ಔರಂಗಾಬಾದದ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತಿರಲು । ಅವನ ಕುದುರೆಯೊಂದು ಕಳೆಯಲು ।
ಪತ್ತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲದು ಎರಡು ತಿಂಗಳು । ಇನ್ನು ಅದು ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕೀತು ॥ 7

ಪೂರ್ಣನಿರಾಶರಾದರು ಪಾಟೀಲರು । ಕುದುರೆಗಾಗಿ ಬಲು ಹಳಹಳಿಸಿದರು ।
ಜೀನನ್ನು ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಹೊತ್ತರು । ದಾರಿಹಿಡಿದು ತಿರುಗಿ ಹೊರಟರು ॥ 8

ಔರಂಗಾಬಾದ ಹಿಂದೆ ಬಿತ್ತು । ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಹರದಾರಿ ಕಳೆಯಿತು ।
ದಾರಿಯಲಿ ಮಾವಿನಮರ ಕಂಡಿತು । ಅಲ್ಲಿತ್ತು ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನ ॥ 9

ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕಫನಿ ತಲೆಗೆ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ । ದಂಡಕಾಷ್ಠ ಒಂದು ಬಗಲಿಗೆ ।
ತಂಬಾಕು ತಿಕ್ಕಿ ಚಿಲುಮೆಗೆ । ತುಂಬಿದಾಗ ವಿಚಿತ್ರವೊಂದು ನಡೆಯಿತು ॥ 10

ಚಾಂದ ಪಾಟೀಲರು ಮಾರ್ಗದಿ ನಡೆಯುತಿರಲು । ಫಕೀರನವನನು ಕರೆಯುವದು ಕೇಳಲು ।
'ಬಾಚಿಲುಮೆಯ ಸೇದಿ ಹೋಗಲು । ನೆರಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಳಿತುಕೋ' ॥ 11

ಫಕೀರ ಕೇಳಿದ 'ಈ ಜೀನ ಎಂಥದು' । ಪಾಟೀಲ ಹೇಳಿದ ಕುದುರೆ ಕಳೆದದ್ದು ।
ಫಕೀರನೆಂದ ಹೋಗಿ ಆ ಹಳ್ಳದಲಿ ಹುಡುಕೆಂದು । ಕೂಡಲೇ ಕುದುರೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ॥ 12

ಚಾಂದ ಪಾಟೀಲ ಚಕಿತನಾದ । ಗುರು ಇವನೆನಗೆ ಸಿಕ್ಕನೆಂದ ।
ಅಂತ ತಿಳಿಯದು ಈ ಕೃತ್ಯದ । ಮಾನವನಿವನೆನ್ನಲು ಬಾರದು ॥ 13

ತಿರುಗಿ ಬಂದಾತ ಕುದುರೆಯ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು । ಪಾಟೀಲನು ಪೂರ್ವಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ।
ಫಕೀರನವನಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೋ ಎಂದು । ಕರದಿಂದ ಕಾಷ್ಠವನೆತ್ತಿದನು ॥ 14

ಬಳಿಕ ಅದನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಣ್ಣಿನಲಿ ಎಬ್ಬಿದನು । ಒಳಗಿನಿಂದ ಉರಿಯುವ ಕೆಂಡವನು ತೆಗೆದನು ।
ಕೈಲಿರುವ ಚಿಲುಮೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟನು । ಮತ್ತೆ ಕಾಷ್ಠವನು ಎತ್ತಿದನು ॥ 15

ಚಿಲುಮೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಯ ತೋಯಿಸಲು । ಹತ್ತಿರ ನೀರು ಇಲ್ಲದಿರಲು ।
ಕಾಷ್ಠವ ನೆಲಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಲು । ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರತೊಡಗಿತು ॥ 16

ಬಟ್ಟೆಯ ತೋಯಿಸಿ ಹಿಂಡಿದನು । ಚಿಲುಮೆಗೆ ಅದನು ಸುತ್ತಿದನು ।
ಚಿಲುಮೆಯನ್ನು ಸೇದಿದನು । ಕಂಡು ಪಾಟೀಲನ ಮತಿ ಗುಂಗಾಯಿತು ॥ 17

ಫಕೀರನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಒತ್ತಾಯ । ಪವಿತ್ರಮಾಡಿರೆನ್ನ ಮನೆಯ ।
ಮನ್ನಿಸಿ ಆವನ ವಿನಂತಿಯ । ಮಾಡಿದ ಪಾಟೀಲನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ॥ 18

ಎರಡನೆಯ ದಿವಸ ಊರೊಳಗೆ ಹೋದರು । ಪಾಟೀಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದರು ।
ಕೆಲದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದರು । ಮತ್ತೆ ಶಿರಡಿಗೆ ವಾಪಸಾದರು ॥ 19

ಈ ಚಾಂದ ಪಾಟೀಲನಿದ್ದ ಕಾರಭಾರಿ । ಧೂಪಖೇಡದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ।
ಸೋದರಳಿಯಗೆ ವಧುವ ತಂದಳವನ ಸ್ತ್ರೀ । ಶಿರಡಿ ಊರಿನಲ್ಲಿಯದು ॥ 20

ಆ ಚಾಂದಬಾಯಿಯ ಪತ್ನಿಯ । ಮದುವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಸೋದರಳಿಯ ।
ಸುಯೋಗ ಒದಗಿತು ಶಿರಡಿಯ । ವಧುವಿನೊಡನೆ ಶರೀರ ಸಂಂಬಧವಾಗಿ ॥21

ಜೊತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುದುರೆ, ಗಾಡಿಗಳು । ದಿಬ್ಬಣ ಹೊರಟಿತು ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಲು ।
ಚಾಂದ ಬಾಬಾರ ಒತ್ತಾಯವಾಗಲು । ಬಾಬಾರೂ ಅವರೊಡನೆ ಹೊರಟರು ॥, 22

ಮದುವೆ ಮುಗಿಯಿತು ಬೀಗರು ಮರಳಿದರು । ಬಾಬಾ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದರು ।
ಹಾಗೆ ಉಳಿದ ಅವರು ಉಳಿದೇ ಬಿಟ್ಟರು । ಶಿರಡಿಯ ಭಾಗ್ಯ ತೆರೆಯಿತು ॥ 23

ಸಾಯಿ ಅವಿನಾಶ ಪುರಾತನ । ಹಿಂದುವೂ ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಯವನ ।
ಜಾತಿ ಧರ್ಮ ಕುಲಗೋತ್ರಹೀನ । ನಿಜಬೋಧವೇ ಅವನ ಸ್ವರೂಪವು ॥ 24

ಸಾಯಿ ಸಾಯಿ ಎನ್ನುವರು ಜನ । ಇದೇನಿಂಥ ನಾಮಾಭಿಧಾನ ।
ಬಹುಮಾನ ಪುರಃಸರ ಸಂಬೋಧನ । ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸಾಯಿ ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು ॥ 25

ಖಂಡೋಬನ ಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರದಲಿ । ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ।
ದಿಬ್ಬಣ ಇಳಿಯಿತು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾ ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದರು ॥ 26

ಮೊದಲಿತ್ತದು ಭಗತನ ಹೊಲ । ಮುಂದೆ ಅಮೀನಭಾಯಿಯದಾಯಿತು ಆ ಹೊಲ ।
ಮದುವೆಗೆ ಬಂದ ದಿಬ್ಬಣವೆಲ್ಲ । ಇಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷದಡಿಯಲಿ ಇಳಿಯಿತು ॥ 27

ಈ ಬಾಲ ಫಕೀರನು ಗಾಡಿಯಿಂದಿಳಿಯಲು । ಭಗತನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಬೀಳಲು ।
'ಬನ್ನಿ ಸಾಯಿ' ಎಂದು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು । ಅದೇ ಹೆಸರು ಬಿದ್ದಿತವರಿಗೆ ॥28

ಗಾಡಿಗಳ ಬಿಟ್ಟರು ಹೊಲದಲ್ಲಿ । ಖಂಡೋಬನ ಪಟಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾರೂ ದಿಬ್ಬಣದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ । ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಇಳಿದರು ॥ 29

ಆಗಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಜನ । "ಸಾಯಿ ಸಾಯಿ" ಎಂದು ಕರೆದರವನ ।
ಅದೇ ಆಯಿತು ನಾಮಾಭಿಧಾನ । ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಳಿಯಿತು ॥ 30

ಆಮೇಲೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಚಿಲುಮೆ ಸೇದಿದರು । ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರು ।
ದೇವಿ ದಾಸರೊಡನೆ ಸಹವಾಸ ಬೆಳೆಸಿದರು । ಆನಂದದಿಂದಿದ್ದರು ಶಿರಡಿಯಲಿ ॥ 31

ಒಮ್ಮೆ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿರುವರು । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಾರುತಿಯ ।
ಮಂದಿರದಲ್ಲಿರುವರು । ಸ್ವಚ್ಛಂದದಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 32

ಶಿರಡಿ ಊರಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಿದಾಸರು । ಬಾಬಾ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಇದ್ದರು ।
ಬಳಿಕ ಜಾನಕೀದಾಸ ಗೋಸಾವಿ ಎಂಬವರು । ಮಹಾನುಭಾವರು ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದರು ॥33

ಮಹಾರಾಜರಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇವರಿರಬೇಕು । ಇಲ್ಲವೇ ಇವರಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರಿರಬೇಕು ।
ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಕೂಡ್ರಬೇಕು । ಜಾನಕೀದಾಸ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜರು ॥ 34

ಉಭಯತರಲ್ಲೂ ಘನವಾದ ಪ್ರೇಮ । ಕೂಡಿ ಮಾತಾಡುವದವರ ನಿತ್ಯವೇನು ।
ಈ ರೀತಿಯಲಿವರ ಸಮಾಗಮ । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು ॥ 35

ಅಂತಯೇ ಗಂಗಾಗೀರರೆಂಬುವರು । ಮಹಾಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈಷ್ಣವ ವೀರರು ।
ಗ್ರಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಗಳವರು ಪುಣತಾಂಬೆ ಊರವರು । ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಬರುತಿದ್ದರು ॥36

ಮೊದಮೊದಲು ಸಾಯಿಯವರು ಬಾವಿಯ ಮೇಲೆ । ಮಣ್ಣಿನ ಕೊಡಗಳನು ಎರಡು ಕೈಲೆ ।
ನೀರ ಹೊರುವದ ಕಂಡು ಮನದಲ್ಲೇ । ಗಂಗಾಗೀರರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತಿತ್ತು ।। 37

ಈ ರೀತಿಯಲಿ ಸಾಯಿಯವರನು ಕಂಡರು । ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದರು ।
ಶಿರಡಿಯ ಭಾಗ್ಯವೇ ಹಿರಿಯದೆಂದರು । ಅದರಿಂದ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠರತ್ನವ ಹೊಂದಿದೆ ।।38

ಇಂದಿವನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ನೀರು ಹೊರುತ್ತಿದ್ದರೂ । ಈ ಮೂರ್ತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಲ್ಲ ಆದರೂ ।
ಪಡೆದಿದೆ ಪುಣ್ಯ ಈ ಊರು । ಅದರಿಂದಲೇ ಇವರಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು ।। 39

ಅಂತೆಯೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಂತರು । ಆನಂದನಾಥರೆಂದು ವಿಖ್ಯಾತರು ।
ಅವರೂ ಇದೇ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದರು । ಅದ್ಭುತ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವರಿವರೆಂದರು ।।40

ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಆನಂದನಾಥರು । ಯೆವಲೆಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಠ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ।
ಕೆಲ ಶಿರಡಿಯ ಜನರೊಡನೆ ಬಂದರು । ಶಿರಡಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದರು ।। 41

ಅಕ್ಕಲಕೋಟಕರ ಮಹಾಪುರುಷ । ಆನಂದನಾಥರು ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ।
ಎಂದರು ಸಾಯಿಯನು ಕಂಡು ಸಮಕ್ಷ । ಇದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಜ್ರವಿಹುದು ।। 42

ಈಗ ಇದು ಬಿದ್ದಿದೆ ತಿಪ್ಪಿಯ ಮೇಲೆ । ಆದರೂ ಇರುವದಿದು ವಜ್ರ ನಿಜದಲೆ ।
ಬಾಬಾರಿಗಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವಯವಿರುವಾಗಲೇ । ಆನಂದನಾಥರಿದ ನುಡಿದರು ।। 43

ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಿರಿ ನನ್ನ ಈ ಮಾತು । ಮುಂದೆ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಏನೆಂದು ತಿಳಿದೀತು ।
ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯವನು ನುಡಿದಿಂತು । ತಿರುಗಿ ಯೆವಲೆಗೆ ಹೋದರು ।। 44

ತಲೆಗೂದಲನು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು । ಕಷ್ಟವನೆಂದೂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳರು ।
ಪೈಲ್ವಾನರಂತೆ ಉಡುಪು ಧರಿಸುವರು । ತರುಣರಾಗಿದ್ದಾಗ ಸಾಯಿಯವರು ।। 45

ರಹಾತೆ ಊರಿಗೆ ಬಾಬಾ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ । ಚೆಂಡು, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿಯ ಸಸಿಗಳ ।
ತಂದು ಸ್ವಹಸ್ತದಲೇ ಬಂಜೆ ನೆಲದಲಿ ಅವುಗಳ । ನೆಟ್ಟು ನೀರು ಹನಿಸುವರು ನೇಮದಲಿ ।। 46

ಅವರ ಭಕ್ತರು ವಾಮನ ತಾತ್ಯಾ ಹೆಸರಿನ । ಸುಡದಿರುವ ಕೊಡಗಳು ಮಣ್ಣಿನ ।
ಎರಡು ಕೊಡುವರು ಪ್ರತಿದಿನ । ಅದರಿಂದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸುತಿದ್ದರು ಬಾಬಾ ।। 47

ಹತ್ತಿರದಲೇ ಒಂದು ಬಾವಿ ಇತ್ತು । ಬಾಬಾ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೊಡ ಹೊತ್ತು ।
ಸಂಜೆಯಷ್ಟರಲೆ ಕೊಡ ಒಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು । ಅದನೊಯ್ದು ಬೇವಿನಡಿ ಇಡುತಿದ್ದರು ।। 48

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇಡುವದೇ ತಡ । ಒಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು ಕೊಡ ।
ಮರುದಿನ ತಾತ್ಯಾ ಬೇರೆ ಕೊಡ । ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರಿಗೆ ಹೊಸದೊಂದು ।।49

ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೊಡ ಒಳ್ಳೆಯದು । ಆದರೆ ಆವಿಗೆಯಲ್ಲಿಡದ ಕೊಡವೇ ಬೇಕಾಗುವದು ।
ಕುಂಬಾರನಿಗೆ ಶ್ರಮ ಅವುಗಳ ಸುಡುವದು । ಆಗದೇ ಮಾರಾಟವಾಗಲೆಂದು ॥ 50

ಮೂರು ವರುಷ ಮಾಡಿ ಇದೇ ಕಾರ್ಯವನ । ಬರಿದಾದ ನೆಲದಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದರುದ್ಯಾನ ।
ಈಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಡೆಯ ಉಪಭೋಗ ಜನ । ಪಡೆಯುವದು ಇದೇ ಸುಯೋಗವಲ್ಲವೇ ॥51

ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬೇವಿನಡಿಯಲಿ ಸಾಧಕರೊಬ್ಬರು । ಭಾಯಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನವರೊಬ್ಬರು ।
ಅಕ್ಕಲಕೋಟಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದುಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು । ಪೂಜಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುವವರಿಗಾಗಿ ॥ 52

ಅಕ್ಕಲಕೋಟದ ಸ್ವಾಮಿ ಸಮರ್ಥ । ಇದು ಭಾಯಿಯ ಉಪಾಸ್ಯದೈವತ ।
ಅವರ ಪೂಜನ ನಿತ್ಯನಿಯಮಿತ । ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ಭಾಯಿಯವರು ॥ 53

ಎನಿಸಿತು ಅಕ್ಕಲಕೋಟಕೆ ಹೋಗಬೇಕು । ಪಾದುಕೆಗಳ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಬೇಕು ।
ಪೂಜೋಪಚಾರಗಳ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು । ಪಾದುಕೆಗಳಿಗೆ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ॥ 54

ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು । ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ।
ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ನಾಳೆ ಹೊರಡುವದೆಂದು । ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಶಿರಡಿಗೆ ಹೊರಟರು ॥ 55

ನಾಳೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಾಗ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನ । ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಸಮರ್ಥರು ಇತ್ತರು ಆಜ್ಞಾಪನ ।
ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿರುವದೆನ್ನ ಸ್ಥಾನ । ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೀ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸೆಂದು ॥ 56

ಈ ಆಜ್ಞೆಯನು ಶಿರಸಾ ವಂದಿಸಿ । ಭಾಯಿ ಹೊರಟರು ಮುಂಬಯಿ ಬಿಟ್ಟು ।
ಶಿರಡಿಯಲಿ ಬಂದು ಷಣ್ಮಾಸ ನಿಂತು । ಆನಂದ ತುಂದಿಲರಾದರು ॥ 57

ಭಾಯಿ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಬಲು । ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತದ ನೆನಪುಳಿಯಲು ।
ಅದಕೆ ಆ ಬೇವಿನಡಿಯೊಳು । ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದುಕೆಗಳ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ॥ 58

ಶಕೆ ಹದಿನೆಂಟುನೂರಾ ಮೂವತ್ತಾಲ್ಕರಲಿ । ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಪರ್ವಕಾಲದಲಿ ।
ಪಾದುಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ಬೇವಿನಡಿಯಲಿ । ಭಜನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ॥ 59

ದಾದಾ ಕೇಳ್ಕರರ ಹಸ್ತದಿಂದ । ಮುಹೂರ್ತಾದಿ ಸಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿವಿಧಾನದಿಂದ ।
ಉಪಾಸನಿಯವರು ನಿಜ ಹಸ್ತದಿಂದ । ಪಾದುಕಾ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಸಿದರು ॥60

ಮುಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿವರಣ । ಪೂಜೆ ಮಾಡುವರು ದೀಕ್ಷಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ।
ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೋಡಿಕೊಳುವರು ಭಕ್ತ ಸಗುಣ । ಹೀಗಿದೆ ಆ ಪಾದುಕೆಗಳ ಆಖ್ಯಾನ ॥ 61

ಹೀಗೆ ಈ ಸಂತರು ನಿರ್ವಿಕಾರ । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಈಶ್ವರನ ಅವತಾರ ।
ಮಾಡಲು ಜಗದುದ್ಧಾರ । ಉಪಕಾರಾರ್ಥ ಅವತರಿಸುವರು ॥ 62

ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನ ಕಳೆಯಲು । ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಘಟಿಸಲು ।
ಶ್ರೋತೃಗಳು ಸಾದರ ಕೇಳಲು । ವಿಚಿತ್ರವೆಂದೆನಿಸೀತು ॥ 63

ಮೋಹಿದ್ದೀನ ಬಾಯಿ ತಾಂಬೋಳಿ । ಅವನೊಡನೆ ಏನೋ ಬಂತು ತಕರಾರ ।
ಅದರಿಂದ ಕಾದಾಟ ನಡೆಸಿದರು ಪರಸ್ಪರ । ದೊಡ್ಡ ಗದ್ದಲವಾಯಿತು॥ 64

ಇಬ್ಬರೂ ಪೈಲ್ವಾನರೇ ಇದ್ದು । ಕುಶಲರಿದ್ದವರೆದುರು ಬಲನಡೆಯದು ।
ಮೊಹಿದ್ದೀನ ಪ್ರಬಲನಾಗಿದ್ದು । ಬಾಬರು ಸೋತರು ಹತಬಲರಾಗಿ ॥ 65

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದರು । ತಮ್ಮ ಪೋಷಾಕವನೆಲ್ಲ ಬದಲಿಸಿದರು ।
ಲಂಗೋತಿ ಹಾಕಿ ಕಫನಿ ಧರಿಸಿದರು । ತಲೆಗೊಂದು ಬಟ್ಟೆಯನು ಕಟ್ಟಿದರು ॥ 66

ಗೋಣಿಚೀಲದ್ದು ಮಾಡಿ ಆಸನ । ಗೋಮಿಚೀಲದ್ದೇ ಹಾಸಿಗೆಯನ ।
ಹರಕು ಮುರುಕು ಬಟ್ಟೆ ಪರಿದಾನ । ಅದರಿಂದಲೇ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರಬೇಕು ॥ 67

"ಗರೀಬಿ ಅವ್ವಲ ಬಾದಶಾಹಿ । ಅಮೀರಿಸೆ ಲಾಖಸವಾಯಿ ।
ಗರೀಬೋಂಕಾ ಅಲ್ಲಾ ಭಾಯಿ । ಅಕ್ಷಯವಾಗಿ ಇದನನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ಸಾಯಿ" ॥68

ಗಂಗಾಗೀರರದು ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿ । ತಾಲೀಮಬಾಜಿಯಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ ।
ಒಮ್ಮೆ ಆಡುತಿರುವಾಗ ಕುಸ್ತಿ । ಉಪರತಿಯವರಿಗೆ ಆಯಿತು ॥ 69

ಪ್ರಾಪ್ತಕಾಲ ಒದಗಿ ಬಂದಿತು । ಸಿದ್ಧರದೊಂದು ನುಡಿನುಡಿಯಿತು ।
ದೇವರೊಡನೆ ಆಟವಾಡಿಯಾಯಿತು । ಈ ತನುವ ಸವೆಸಲು ಬೇಕಿನ್ನು ॥ 70

ಕುಸ್ತಿ ಆಡುತಾಡುತ ಕಿವಿಯಲಿ । ನುಡಿ ಕೇಳಿಸಿತು ಅನುಗ್ರಹ ರೂಪದಲಿ ।
ಸಂಸಾರದ ಮೇಲೆ ನೀರು ಚೆಲ್ಲಿ । ಪರಮಾರ್ಥ ಭಜನಕೆ ತೊಡಗಿದರು ॥71

ಪುಣತಾಂಬೆಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ । ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ।
ಬುವಾರ ಮಠವಿದೆ ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ । ಸೇವೆಗೆ ಶಿಷ್ಯರೂ ಇರುವರು ॥ 72

ಇರಲಿ ಮುಂದೆ ಸಾಯಿನಾಥರು ॥ ಕೇಳಿದಷ್ಟಕ್ಕೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವರು ।
ತಾವಾಗಿಯೇ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಅವರು । ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ॥ 73

ಹಗಲು ನಿಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಅಡಿಗೆ । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಗಸಿಯತ್ತ ಹಳ್ಳದ ಕಡೆಗೆ ।
ಜಾಲಿಯ ಟೊಂಗೆಯ ನೆರಳಿಗೆ । ಒಬ್ಬರೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತಿದ್ದರು ॥ 74

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಮೈಲಿ । ನೀಮಗಾವ ಊರಿನ ಮಗ್ಗುಲಲಿ ।
ಬಾಬಾ ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಸಾಯಂಕಾಲಗಳಲಿ । ಮನಬಂದಂತೆ ತಿರುಗುವರು ॥ 75

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತ್ರಂಬಕಡೋಂಗಳೆಯವರು । ನೀಮಗಾವದ ಜಾಹಗೀರದಾರರು ।
ಅವರಲ್ಲಿ ಬಾಬಾಸಾಹೇಬ ಡೋಂಗಳೆಯವರು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಬಲುಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು ॥76

ನಿಮಗಾವದ ಮೇಲೆ ಹಾದುಹೋಗುವಾಗ್ಗ । ಬಾಬಾ ಹೋಗುವರು ಅವರ ಮನೆಗೆ ।
ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ । ದಿನವೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 77

ತಮ್ಮನೊಬ್ಬನಿದ್ದ ಅವಗೆ । ನಾನಾಸಾಹೇಬ ಹೆಸರು ಅವಗೆ ।
ಪುತ್ರಸಂತಾನವಿರಲಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ । ಅದರಿಂದ ಮನದಲಿ ಖಿನ್ನರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 78

ಪ್ರಥಮ ಪತ್ನಿಗೆ ಮಂದಯೋಗವೆಂದು । ಎರಡನೆಯವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ।
ಆದರೂ ಋಣಾನುಬಂಧ ತಪ್ಪದು । ದೈವನಿರ್ಬಂಧವೇ ಅಗಾಧ ॥ 79

ಮುಂದೆ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ಅವನ । ಕಳಿಸಿದರು ಮಾಡಲು ಸಾಯಿ ದರ್ಶನ ।
ಪಡೆದರಾಗ ಆಶೀರ್ವಾದವನ । ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಾಗುವಂತೆ ॥ 80

ಬರಬರುತ್ತ ಸಾಯಿದರ್ಶನವಾರಿತು । ಜನಸಮುದಾಯವೇ ಹರಿದು ಬರಹತ್ತಿತು ।
ಅವರ ಮಹಿಮೆಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಯಿತು । ನಗರಕ್ಕೆ ವಾರ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿತು ॥ 81

ಅಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ । ನಾನಾರದು ಸಾಕಷ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲಿ ।
ಅಂತೆಯೇ ಚಿಟಣೀಸರಾಗಿದ್ದರು ಜಿಲ್ಹೆಯಲಿ । ಚಿದಂಬರ ಕೇಶವ ಎಂಬವರು ॥ 82

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ದರ್ಶನ ಪಾತ್ರವನ್ನು । ಕರೆದಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಮಿತ್ರರನ್ನು ।
ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪುತ್ರಕಲತ್ರರನ್ನೂ । ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಓಲೆ ಬರೆದರು ॥83

ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು । ಎಲ್ಲರೂ ಶಿರಡಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿದರು ।
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬಿತು ಬಾಬಾರ ಹೆಸರು । ಅಂತೆಯೇ ಅವರ ಪರಿವಾರವೂ ॥ 84

ಅವರಿಗೆ ಸಂದತಿಯಾರದೂ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ । ಆದರೂ ಭಕ್ತಪರಿವಾರಾವೃತರಾಗಿ ಹಗಲೆಲ್ಲ ।
ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನದ ನಂತರ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ । ಶಿರಡಿಯ ಮಶೀದಿಯಲಿ ಮಲಗುತಿದ್ದರು ॥85

ಚಿಲಮಿ ತಂಬಾಕು ಟಮರೇಲ ಜೊತೆಗೆ । ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕಫನಿ ಪಾದದವರೆಗೆ ।
ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಯೊಂದು ತಲೆಗೆ । ದಂಡಕಾಷ್ಠ ಜೊತೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 86

ಒಗೆದ ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಯನೊಂದ । ಎಡಗಿವಿಯ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ।
ಜಡೆಯೊಡನೆ ಮುರಗಿ ಹಾಕಿ ಅದ । ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 87

ಈ ವಸನಗಳದೇ ಆಚ್ಛಾದನ । ಎಂಟೆಂಟು ದಿನ ಸ್ನಾನವಿಹೀನ ।
ಕಾಲಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಪಾದ ತ್ರಾಣ । ಆಸನವೊಂದು ಹರಕು ತಟ್ಟಿನದು ॥ 88

ಗೋಣಿಚೀಲದ ತುಂಡೊಂದು । ಅದರ ಮೇಲೆಯೇ ನಿತ್ಯ ಕೂಡ್ರುವುದು ।
ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ತಕ್ಕೆ ಎಂಬುದು । ಆತುಕೊಳ್ಳುವದೆಲ್ಲಿ ಬಂತು ॥ 89

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆತಟ್ಟು ಜೀರ್ಣ । ಅದೇ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಸನ ।
ಹಾಗೆಯೇ ಕೂಡ್ರುವರು ಪ್ರತಿದಿನ । ಎಂಟು ಪ್ರಹರಗಳು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ॥ 90

ಅದೇ ಹಾಸಿಗೆ ಅಥವಾ ಆಸನ । ಮೈಗೆ ಒಂದು ಕೌಪೀನ ಪರಿಧಾನ ।
ಇಲ್ಲ ಬೇರೆ ವಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾವರಣ । ಶೀತನಿವಾರಣೆಗೆ ಧುನಿಯೊಂದೇ ॥ 91

ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಆಸನದಿ ಕುಳಿತು । ಕಟಾಂಜನದ ಮೇಲೆ ಎಡಗೈಯನಿಟ್ಟು ।
ಎದುರಿಗೆ ಧುನಿ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು । ಹೀಗೆ ಬಾಬಾ ಮಶೀದಿಯಲಿ ಕೂಡ್ರುವರು ॥ 92

ಅಹಂಕಾರವ ವಾಸನೆಗಳ ಸಮವೇತ । ನಾನಾವಿಧ ವೃತ್ತಿಗಳ ಆಹುತಿಯನೀಯುತ ।
ಪ್ರಪಂಚವೃತ್ತಿಯನೆಲ್ಲ ದಹಿಸುತ । ಯುಕ್ತಿ ಪ್ರಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಆಧುನಿಯಲ್ಲಿ ॥ 93

ಇಂಥ ಅಪ್ರಖರ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ । ಸುಡಹಾಕಿರುವರು ಜ್ಞಾನಾಭಿಮಾನದ ಕೊರಡನು ಅಲ್ಲಿ ।
ಯಾವಾಗಲೂ 'ಅಲ್ಲಾ-ಮಾಲಿಕ್' ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ । ಅವರ ಕೀರ್ತಿಯು ಅಖಂಡ ॥ 94

ಆ ಮಶೀದಿಯಾದರೂ ಎಷ್ಟರದು । ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಎರಡಂಕಣದ್ದು ।
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಲಗುವದು ಕೂಡುವದು ಏಳುವುದು । ಎಲ್ಲರನು ಕಾಣುವುದೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ॥ 95

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರಾ ಹನ್ನೆರಡನೇ ವರ್ಷವಿತ್ತು । ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊಸಪ್ರಕಾರ ಆರಂಭವಾಯಿತು ।
ಮಶೀದಿಯದೂ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವಾಯಿತು । ನಿಜವಾದ ಆರಂಭ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ॥ 96

ಗಾದಿ ತಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಬಂತು । ಭಕ್ತ ಸಮುದಾಯವು ಸುತ್ತುವರಿಯಿತು ।
ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಭಯವೇ ಇರುತಿತ್ತು । ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲು ॥ 97

ಮೊಣಕಾಲ ಉದ್ದ ನೆಲದಲ್ಲಿ । ತಗ್ಗುಗಳಿದ್ದವು ಮಶೀದೆಯಲ್ಲಿ ।
ಕಲ್ಲು ಹಾಸಾಯಿತು ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ । ಭಕ್ತರ ಭಾವದಿಂದಾಗಿ ॥ 98

ಮಶೀದೆಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾ ಇರುತಿದ್ದರು ತಕೀಯಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ ।
ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ । ಅಬಾಧಿತವಾಗಿ ಕಳೆದರು ॥ 99

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು । ಖಂಜರಿಯಿಂದ ತಾಲ ಹಿಡಿದು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹಾಡುವರು ಹಾಡು । ಅತಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 100

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ಆರಂಭಕೆ । ಆಸ್ಥೆ ಬಹಳ ದೀಪೋತ್ಸವಕೆ ।
ಅಂಗಡಿಕಾರರ ಹತ್ತಿರ ಅದಕೆ । ತಾವೇ ಎಣ್ಣೆ ಕೇಳಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ॥101

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಟಮರೇಲ ಹಿಡಿದು । ಎಣ್ಣೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರನ್ನು ಕಂಡು ।
ತಾವೇ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ತಂದು । ಪಣತಿಗಳಲಿ ತುಂಬುವರು ॥ 102

ಪಟತಿ ಹಚ್ಚುವರು ಝುಗಝುಗವಾಗೆ । ಗುಡಿ ಮತ್ತು ಮಶೀದಿಯೊಳಗೆ ।
ಹೀಗೆ ನಡೆಯಿತು ಕೆಲದಿನಗಳವರೆಗೆ । ನಿತ್ಯವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ॥ 103

ದೀಪಾರಾಧನೆಯ ಪ್ರೀಯರವರು । ದೀಪಾವಳಿಗೂ ದೀಪೋತ್ಸವ ಮಾಡುವರು ।
ಹರಕು ಬಟ್ಟೆಯಲಿ ಬತ್ತಿ ಹೊಸೆಯುವರು । ದೀಪ ಹಚ್ಚುವರು ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ॥ 104

ದಿನಾಲು ಪುಕ್ಕಟೆ ಎಣ್ಣೆ ತರುವರು । ಈ ಕಿಟಿಕಿಟಿ ಸಾಕೆಂದರು ।
ಎಲ್ಲ ಅಂಗಡಿಕಾರರು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು । ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಪಟ ಭಾವ ಮೂಡಿ ॥ 105

ಮುಂದೆ ನಿತ್ಯನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ । ಬಾಬಾ ಹೋಗಿ ಎಣ್ಣೆ ಬೇಡಲಾಗಿ ।
ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲೆನ್ನಲಾಗಿ । ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ ಜರುಗಿತು ॥ 106

ಬಾಬಾ ಸುಮ್ಮನೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದರು । ಒಣ ಬತ್ತಿಗಳನೇ ಪಣತಿಯಲಿಟ್ಟರು ।
ಎಣ್ಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇವರೇನು ಮಾಡುವರು । ಎಂದು ಅಂಗಡಿಕಾರರು ನೋಡಿದರು ॥107

ಮಶೀದಿಯ ನಾಗವಂದಿಯಿಂದ । ಟಮರೇಲ ತೆಗೆದರು ಅಲ್ಲಿಂದ ।
ಒಂದೇ ಒಂದಿಷ್ಟಿತ್ತು ಎಣ್ಣೆ ಅದರಿಂದ । ಕಷ್ಟದಿಂದ ಸಂಜೆ ಬತ್ತಿ ಹತ್ತೀತು ॥ 108

ಆ ಎಣ್ಣೆಯಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ನೀರು ಹಾಕಿದರು । ಬಾಬಾ ಅದನೆಲ್ಲ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟರು ।
ಇಂತದನು ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣ ಮಾಡಿದರು । ಬರೀ ನೀರನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ॥109

ಆ ನೀರನ್ನು ಪಣತೆಗೆ ಹನಿಸಿ । ಒಣಬತ್ತಿಗಳ ಅದರಲಿ ತೋಯಿಸಿ ।
ಕಡ್ಡಿಗೀರಿ ಅವುಗಳನು ಹೊತ್ತಿಸಿ । ದೀಪ ಉರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರು ॥ 110

ಆ ನೀರೇ ಉರಿಯುವದನ್ನು ನೋಡಿದರು । ಅಂಗಡಿಕಾರರು ಬೆರಳು ಕಚ್ಚಿದರು ।
ನಾವು ಬಾಬಾರಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದೆವೆಂದರು । ಇದು ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದುಕೊಂಡರು ಮನದಿ ॥ 111

ಒಂದಿನಿತೂ ಎಣ್ಣೆ ಇಲ್ಲ । ದೀಪ ಉರಿದವು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ।
ನಾವು ಸಾಯಿಯ ಕೃಪೆಗೆ ಅಪಾತ್ರರಾದೆವಲ್ಲ । ಎಂದು ಅವರ ವಂದಿಸತೊಡಗಿದರು ॥ 112

ಇದು ಏನು ಬಾಬಾರ ಪ್ರತಾಪ । ಅಸತ್ಯ ನುಡಿದು ಮಾಡಿದೆವು ಪಾಪ ।
ಬಾಬರಿಗೆ ಇತ್ತೆವು ವ್ಯರ್ಥ ಸಂತಾಪ । ಎಂದೆಲ್ಲ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಅವರಿಗೆ ॥ 113

ಬಾಬಾರ ಮನದಲಿ ಇದು ಇಲ್ಲ । ಜನರಲಿ ರಾಗದ್ವೇಷ ತಾಳಿದವರೇ ಅಲ್ಲ ।
ಶತ್ರು, ಮಿತ್ರರಾರೂ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ । ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಅವರಿಗೆ ॥ 114

ಇರಲಿನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಕಥೆ ಮುಂದುವರೆದು । ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಹಿದ್ದೀನನು ಗೆದ್ದು ।
ಚರಿತ್ರ, ಮಹಿಮೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದು । ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 115

ಕುಸ್ತಿಯಾಡಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ । ಅಹಮದನಗರದಿಂದೊಬ್ಬ ಫಕೀರ ।
'ಜವಾಹರ ಅಲಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರ । ಸಶಿಷ್ಯವಾಗಿ ರಾಹತೆಗೆ ಬಂದನು ॥ 116

ಖಾಲಿ ಜಾಗವನು ಕಂಡನು । ವೀರಭದ್ರನ ಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಅವನು ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಳ ಊರಿದನು । ಆ ಫಕೀರನ ದೈವ ಬಲವಾಗಿತ್ತು ॥ 117

ಸುದೈವಿ ಅಲ್ಲದಿರೆ ಅವನು । ಹೇಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನವನು ।
ಸಾಯಿಯಂಥ ಮೋಜಿನ ಶಿಷ್ಯನನು । ಹೆಸರುವಾಸಿಯವ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ॥ 118

ಅನೇಕ ಜನರಿದ್ದರು ಊರಲ್ಲಿ । ಮರಾಠರಿದ್ದರು ಕೆಲವರು ಅವರಲ್ಲಿ ।
ಭಗೂ ಸದಾಫಳನೊಬ್ಬ ಅವರಲ್ಲಿ । ಸೇವಕನಾದನು ಅವರಿಗೆ ॥ 119

ಫಕೀರನಿದ್ದ ಬಲು ಚುರುಕ । ಕುರಾಣ ಶರೀಫಗಳು ಕರತಲಾಮಲಕ ।
ಸ್ವಾರ್ಥಿಪರಮಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಭಾವಿಕ । ಅನೇಕರು ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದರು ॥ 120

ಈದಗಾ ಕಟ್ಟಲು ಆರಂಭವಾಯಿತು । ಹೀಗೇ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು ।
ವೀರಭದ್ರ ದೇವರಿಗೆ ಮೈಲಿಗೆಯಾಯಿತು । ಎಂಬ ಆರೋಪವನಿಟ್ಟರು ಅವನ ಮೇಲೆ ॥ 121

ಮುಂದೆ ಈದಗಾ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು । ಫಕೀರನ ಊರ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು ।
ಆಮೇಲೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಆತ ಬಂದಾಯಿತು । ಮಶೀದೆಯಲಿ ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ಇರತೊಡಗಿದ ॥122

ಫಕೀರನದು ಬಲು ಸವಿಮಾತು । ಊರೆಲ್ಲ ಅವನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿತು ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದನೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು । ಮೋಹಿನಿ ಮಾಡಿದನೆಂದೆಂಬರು ಜನ ॥ 123

ಅವ ಬಾಬಾರಿಗೆಂದ ನೀನನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾಗೆಂದು । ಬಾಬಾರ ಸ್ವಭಾವವೂ ಬಲು ಮೋಜಿನದು ॥
ಫಕೀರನಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಬಾಬರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯದು । ಬಾಬಾರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು ॥ 124

ಬಾಬಾರಂಥವ ಶಿಷ್ಯನಾದ । ಜವಾಹರ ಅಲಿ ಗುರುವೆನಿಸಿದ ।
ಆಮೇಲೆ ಆತ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ । ರಾಹತೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವಾ ಎಂದು ॥ 125

ಗುರುವಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ । ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಗುರುವಿನ ಅವಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ।
ಆದರೂ ಎಂದೂ ಅನಾದರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ । ಶಿಷ್ಯನ ಧರ್ಮವನುಳಿಸಿಕೊಂಡರು ॥126

ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಮಾತು ಬರಲು । ಹೋಗಲಿಲ್ಲ "ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯ" ನೋಡಲು ।
ಅವನ ವಚನವ ಪಾಲಿಸಲು । ಗುರುಗೃಹದಲಿ ನೀರು ಹೊತ್ತರು ॥ 127

ಹೀಗೆ ಗುರುಸೇವೆಯ ನಡೆಸಿದರು । ಶಿರಡಿಗೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬರುವರು ।
ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆಯುವರು । ಏನಾಯಿತೆಂಬದನು ನೋಡಿರಿ ॥ 128

ಹೀಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ । ರಹಾತೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯತೊಡಗಿದರು ।
ಬಹಳ ಫಕೀರನ ವಶರಾದರು । ಇನ್ನು ಶಿರಡಿಯನಿವರು ಬಿಟ್ಟಂತೆಯೇ ॥129

ಜನರಿಗೆನಿಸಿತು ಸಾಯಿಯನ್ನು । ಜವಾಹರ ಅಲಿಯು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ವಶಗೊಳಿಸಿಹನು ।
ಅವನೇನು ಬಲ್ಲ ಸಾಯಿಯ ಗತ್ತನು । ಅವರಿಗೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನವ ದಹಿಸಬೇಕಿತು ॥ 130

ಸಾಯಿಗೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ಅಭಿಮಾನ । ಬಂದೀತು ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೀ ಅನುಮಾನ ।
ಇದು ಲೋಕಸಂಗ್ರಹಾರ್ಥ ಆಚರಣ । ಇದುವೇ ಅವತರಣ ಕಾರ್ಯವು ॥131

ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಾಬಾರ ಭಕ್ತರು । ಬಾಬಾರಲ್ಲಿ ಬಲು ಆಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವರು ।
ಬಾಬಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲು ಅವರು । ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 132

ಸಾಯಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರುವಿಗಾ ಧೀನ । ಅದರಿಂದಾಯಿತು ಭಕ್ತರ ಮನ ಉದ್ವಿಗ್ನ ।
ಹೇಗವರ ಮಾಡಿಕೊಳಬೇಕು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನ । ಈ ವಿಚಾರದಲಿ ಮಗ್ನರವರಾದರು ॥ 133

ಎಂತು ಕನಕ ಮತ್ತು ಕಾಂತಿ । ಎಂತು ದೀಪ ಮತ್ತು ದೀಪ್ತಿ ।
ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ । ಐಕ್ಯ ಪ್ರತೀತಿಯು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ॥134

ಆಮೇಲೆ ಆ ಶಿರಡಿಯ ಭಕ್ತಮಂಡಳಿ । ರಾಹತೆಯ ಈದಗಾದ ಬಳಿ ।
ಪ್ರಬಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಯಾಗಲಿ । ಬಾಬಾರನು ಕರೆದುಕೊಂಡೇ ಮರುಳುವದೆಂದರು ॥ 135

ಬಾಬಾ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ಬುದ್ಧಿ । "ಫಕೀರನಿರುವ ಮಹಾ ಕ್ರೋಧಿ ।
ಅವನ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ । ನನ್ನನಗಲಿ ಅವ ಇರಲಾರ ॥ 136

ಓಟಕಿತ್ತಿರಿ ಇಲ್ಲಿಂದಿನ್ನು । ಈಗಲೇ ಆತ ಹಿಂದಿರುಗುವನು ।
ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಃಸಂತಾನ ಮಾಡಿಯಾನು । ಪರಮ ಕಠಿಣ ಅವರನ ಕ್ರೋಧವು ॥ 137

ಅವನ ಸಿಟ್ಟದು ಬಲು ಖೋಡಿ । ಬರುವನೀಗಲೇ ಕೆಂಪು ಮುಖ ಮಾಡಿ ।
ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಿ ಬೇಗನೆ ಓಡಿ । ಶಿರಡಿಯ ದಾರಿಯ ಹಿಡಿಯಿರಿ" ॥ 138

ಇನ್ನು ಮುಂದೇನು ಮಾಡುವದು । ತಿರುವು ಕಥೆಯನೇ ಬಾಬಾ ಹೇಳುವುದು ।
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಫಕೀರ ಬಂದು । ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೇಳಿದನು ॥ 139

"ಆ ಹುಡುಗನಿಗಾಗಿ ಬಂದಿರುವಿರಿ? । ಏನು ಮಾತುಗಳನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ।
ಶಿರಡಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಒಯ್ಯ ಬೇಕೆನುವಿರಿ । ಆದರೀ ಕಷ್ಟವ ಪಡದಿರಿ" ॥ 140

ಮೊದಲು ಆತ ಹೀಗೆ ನುಡಿದ । ಆದರೂ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆದುರು ಹಿಂಜರಿದ ।
ನನ್ನನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯಿರೆಂದ । ಬಾಲಕನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾ ॥141

ಇರಲಿ ಫಕೀರನು ಜೊತೆಗೆ ಬಂದ । ಅವನೂ ಬಾಬಾರ ಬಿಟ್ಟಿರದಾದ ।
ಬಾಬಾರೂ ದೂರಿರಲಾರರು ಅವನಿಂದ । ಇದು ಹೇಗೆ ನಡದೀತೆಂದು ತಿಳಿಯದು ॥ 142

ಸಾಯಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಪುತ್ಥಳಿ । ಭ್ರಮೆಯ ಕುಂಬಳ ಜವ್ಹಾರ ಅಲಿ ।
ದೇವಿದಾಸರು ಒರೆ ಹಚ್ಚುತಲೀ । ಕುಂಬಳ ಒಡೆಯಿತು ಶಿರಡಿಯಲಿ ॥ 143

ದೇವಿದಾಸರ ಮೈಕಟ್ಟು ಅಂದ । ಸತೇಜ ಕಣ್ಣುಗಳು ರೂಪವು ಚೆಂದ ।
ವಯಸ್ಸು ಹತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು । ಇದ್ದಾಗ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದನಾತ ॥ 144

ಹೀಗೆ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸು ಅವನದು । ಉಡುಪು ಬರೀ ಲಂಗೋಟಿಯೊಂದು ।
ಮಾರುತಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನವೊಂದು । ತೀರ್ಥವಾಸಿಯಾಗುಳಕೊಂಡನಿಲ್ಲಿ ॥ 145

ಅಪ್ಪಾಭಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯವರು । ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬರುವರು ।
ಕಾಶಿರಾಮಾದಿಗಳು ಸೀದಾ ಕೊಡುವರು । ಅವನ ಮಹತಿಯು ಬೆಳೆಯಿತು ॥ 146

ದಿಬ್ಬಣದೊಡನೆ ಬಾಬಾ ಬರಲು । ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ।
ದೇವಿದಾಸರು ಬಂದಿರ ತೊಡಗಲು । ಶಿರಡಿಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದರವರು ॥ 147

ಅಪ್ಪಾಭಿಲ್ಲನಿಗೆ ಬರೆಯಲು ಕಲಿಸುವರು । ವೆಂಕಟೇಶ ಸ್ತೋತ್ರವನು ಹೇಳಿಕೊಡವರು ।
ಎಲ್ಲರಿಂದ ಮುಖೋದ್ಗತ ಎನಿಸುವರು । ಪಾಠ ನಡೆಸುವರು ನೇಮದಲಿ ॥ 148

ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳು ದೇವಿದಾಸರು । ತಾತ್ಯಾರು ಅವರನ್ನು ಗುರುಮಾಡಿಕೊಂಡರು ।
ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಅವರ ಚರಣಕೆ ವಂದಿಸಿದರು । ಕಾಶೀನಾಥ ಮೊದಲಾದವರು ॥ 149

ಅವರೆದುರು ಫಕೀರನ ತಂದರು । ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ವಿವಾದ ಮಾಡಿಸಿದರು ।
ಬೈರಾಗಿಯು ಫಕೀರನನು ಗೆದ್ದರು । ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸಿದರವನನು ॥ 150

ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಟಕಿತ್ತವನು । ವೈಜಾಪುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತನು ।
ಮತ್ತನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಅವನು । ಬಂದು ಬಾಬಾರಿಗೆ ವಂದಿಸಿದನು ॥ 151

ಸಾಯಿ ಶಿಷ್ಯ ತಾನವನ ಗುರುವು । ಆಯಿತವನೆಲ್ಲ ಭ್ರಮನಿರಸನವು ।
ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಶುದ್ಧನಾದ ಅವನನು । ಬಾಬಾರು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಸತ್ಕರಿಸಿದರು ॥ 152

ಇಂಥ ಅಗಾಧ ಲೀಲೆ ಬಾಬಾರದು । ಇದರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಯಾವಾಗ ಆಗುವದು ।
ಆದರೂ ಆವ ಗುರು ತಾ ಶಿಷ್ಯನೆನ್ನುವ ಭಾವವದು । ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ॥ 153

ಅವನಿಗೆ ಅವನ ಗುರುತ್ವ । ತನಗೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯತ್ವ ।
ಅದೇ ಇಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವ । ಸಾಯಿನಾಥರು ಇದನು ಆಚರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರು ॥ 154

ಯಾರವರಾದರೂ ತಾವಾಗಿರಬೇಕು । ಇಲ್ಲವೇ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ।
ಇದಕಿಂತ ಬೇರೆ ಇರುವದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎನಬೇಕು । ಅದರಿಂದ ಆ ದಡವ ಸೇರೆವು ॥ 155

ಇದೇ ಒಂದು ಪಾಠ ಈ ನಡತೆಯದು । ಆದರೂ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ದುರ್ಲಭವಾದುದು ।
ಯಾರ ಮನ ಪಕ್ವವಾಗಿರುವದು । ನಿರಭಿಮಾನದ ಕೋಟೆಯನವ ಹತ್ತಿಯಾನು ॥156

ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಬುದ್ಧಿ ಕಲ್ಪಿತವಾದದ್ದು । ಚಾತುರ್ಯವೆಷ್ಟೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದು ।
ಮನದಲಿರಲು ಸ್ವಹಿತ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬದು । ಅಭಿಮಾನರಹಿತರವರಾಗಬೇಕು ॥ 157

ದೇಹಾಭಿಮಾನವನು ಸುಟ್ಟವನು । ಸಾರ್ಥಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ದೇಹವನು ।
ಬಳಿಕಾರ ಶಿಷ್ಯನಾದರೇನು । ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ॥ 158

ಆ ನಿರ್ವಿಷಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ನೋಡಿದವರು । ಚಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡವರೆಲ್ಲ ಚಕಿತರಾಗುವರು ।
ಚಿಕ್ಕ ವಯಸಿನ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯನೆಲ್ಲರು । ಕೌತುಕ ಮಾಡುವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ॥ 159

ದೇಹ ವ್ಯಾಪಾರವು ಜ್ಞಾನಿಯದು । ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ನಡೆಯುವದು ।
ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮದ ಭಾರವಿರದು । ಕರ್ಮಕರ್ತಾರರೂ ಅವರಲ್ಲ ॥ 160

ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಗಮನವಾದಾಗ । ದ್ವೈತಭಾವ ಬಂದೀತು ಜ್ಞಾನಿಗಾಗ ।
ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲೇ ವಿಶ್ವ ತುಂಬಿರುವಾಗ । ಅದ್ವೈತವೇ ಇರುವದೆಲ್ಲಿಯೂ ॥ 161

ಈ ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಆಚರಣೆಯನು । ಸಾಯಿನಾಥರ ಪರಮಭಕ್ತನು ।
ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯು ಹೇಳಿದನು । ಅದನೇ ಸಾದ್ಯಂತ ಹೇಳಿರುವೆ ॥ 162

ಇರಲಿ ಇನ್ನೀ ಅಭ್ಯಾಸ । ಮುಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆ ಇದಕೂ ಗಹನ ।
ಆದೀತು ಯಥಾಕ್ರಮ ಕಥನ । ಸಾವಧಾನರಾಗಿರಿ ಕೇಳಲು ॥ 163

ಮೊದಲು ಮಶೀದೆಯು ಹೇಗಿತ್ತು । ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಲ್ಲು ಹಾಸಲಾಯಿತು ।
ಯಾರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದಾಗಿತ್ತು । ಸಾಯಿಯು ಹಿಂದುವೋ ಯವನನೋ ಎಂದು ॥ 164

ಧೋತಿ ಪೋತಿ ಖಂಡಯೋಗ । ಮಾಡುವರು ಭೋಗಿಸುವರು ಭಕ್ತರ ಭೋಗ ।
ಈ ಎಲ್ಲದರ ನಿವೇದನೆ ಯಥಾಸಂಗ । ಆಗುವದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಲ್ಲ ಅದು ॥ 165

ಹೇಮಾಡನು ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ । ಚರಣ ಪ್ರಸಾದ ಈ ಕಥಾನಿರೂಪಣ ।
ಶ್ರವಣದಿಂದಾದೀತು ದುರಿತ ನಿವಾರಣ । ಪುಣ್ಯಪಾವನ ಕಥೆ ಇದನು ॥166

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ । ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಪುನಃ ಪ್ರಕಟೀಭವನಂ ನಾಮ ।
ಪಂಚ ಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥